

[Ole Bjørn Kraft.]

om der ikke var andre forbindelser. Selv om det ikke er en jernbaneforbindelse, der er tale om, så havde det været rimeligt blot at indtegne på kortet, at der altså var andre forbindelser, så meget mere, som jeg har forstået, at de folk, der arbejder med noget tilsvarende for Europavej 3, på deres kort har indtegnet fugleflugtslinjen. Jeg ved, at der i Larvik har været et møde med repræsentanter for de vist 50 byer, der er interesseret i Europavejen, og altså også borgmestre og repræsentanter for vore turistorganisationer, og dér gjorde det et lidt pinligt indtryk, at en sådan brochure forelå.

Nu er sagen rejst, og jeg forstår, at den højtærede minister interesserer sig for spørgsmålet, og så må man jo håbe på, at der kan findes en udvej, sådan at der ikke længere vil være nogen modsætning tilbage mellem, hvad man finder ret og rimeligt, og hvad man ikke finder ret og rimeligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan ikke gå med til, at statsbanerne skulle have nogen forpligtelse til at indtegne vejruiter ned gennem Jylland eller andre steder i Danmark, men jeg kan gå med til, at statsbanerne, når de fremtidig udsender brochurer, aftegner såvel ruter, der går over Sjælland og Lolland-Falster som ruter ned gennem Jylland.

Med hensyn til vejene mener jeg altså, at det i virkeligheden ligger sådan, at man ikke bør reklamere for at benytte vejene. Det er et spørgsmål, der kan tages op engang, når vejene bedre kan tage al den færdsel, der er på dem, men i øjeblikket synes jeg snarest, man skulle gøre det modsatte.

Jeg er bekendt med den organisation, der arbejder for Europavej 3. Jeg har selv deltaget i nogle af denne organisations møder, og jeg har ved de lejligheder, jeg har deltaget, også givet udtryk for, at vi i ministeriet for offentlige arbejder var interesseret i Europavej 3, og vi var interesseret i så hurtigt, som det nu var muligt med hensyn til arbejdskraft og økonomi, at udbygge denne vej så godt som muligt, fordi det er klart, at for Danmark som helhed har såvel vejforbindelser som baneforbindelser den allerstørste betydning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aage Fogh* til landbrugsministeren:

„Den voldsomme spekulation i jordpriserne har medført, at adskillige statshusmandsbrug, der har jordrentevilkår, er kommet med i jordspekulationen.

Efter mit skøn savnes der faste regler for behandling af disse brug, hvorfor jeg beder landbrugsministeren oplyse, om han vil foranledige, at staten kan ekspropriere disse brug til en erstatning, der svarer til, hvad det vil koste at etablere et tilsvarende landbrug, plus en rimelig erstatning for ulejligheden ved at flytte.“

Aage Fogh: De tre spørgsmål, jeg har stillet i dag til tre forskellige ministre, har relation til det, jeg omtalte forleden dag i det høje ting, og det har igen relation til det spørgsmål, jeg først rejste gennem statsrevisionen, men som det blev overladt til mig at behandle alene.

Jeg har lavet en nogenlunde grundig undersøgelse over spørgsmålet i forbindelse med jordproblemet nede ved Roskilde, og jeg er kommet til det resultat, at vi i Roskilde har alle skoleeksempler på dårlig administration med hensyn til jord. Vi har et dårligt sammenspil mellem staten og Roskilde kommune, vi har et dårligt sammenspil kommunerne imellem, og vi har også, synes jeg, en urimelig behandling af de statshusmænd, som har jord på jordrentevilkår. Jeg ved i hvert tilfælde, at et par af dem, der har jord på jordrentevilkår, har haft mulighed for at sælge til Himmelev kommune og i flere måneder har forsøgt at få at vide, om de dog ikke kunne få en afgørelse. Så vidt jeg ved, foreligger afgørelsen ikke endnu. Jeg synes, vi nødvendigvis må nå frem til et resultat, så vore medborgere ved, hvad de kommer ud for, hvis de sælger disse brug.

Jeg vil da gerne understrege, at det første spørgsmål vedrører folk, der har fået overladt statens jord uden at betale for den, men med forpligtelse til, at de til enhver tid skal svare 4 pct. rente af den til enhver tid værende jordværdi. I den gamle jordlov stod der i § 22 og § 23, at hvis et sådant brug blev solgt til en særlig høj pris, så kunne staten overtage jorden, og så skulle staten erstatte, hvad bygningerne havde kostet, plus de forbedringer, som jord-